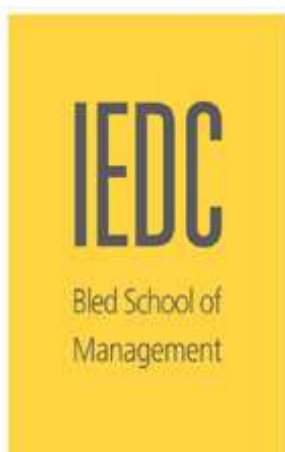

Marko Lučić, urednik i član uprave
stručnog časopisa *qLife* i portala
Quantum21.net.

Powered by:

A School with a View

Vizija u praksi: kako je nastao qLife?

Marko Lučić

Pripremajući novi broj stručnog časopisa *qLife* u redakciji smo razgovarali da bi dobro bilo "navesti primjer iz prakse", kada je snažna vizija omogućila da se "nemoguće dogodi". Pretraživali smo baze naših partnera, dogovarali se s urednicama i polako slagali konačni mozaik. U tijeku tog procesa, jedne večeri nazvao me predsjednik uređivačkog odbora, gđin. Miljenko Cimeša, inače predsjednik *SoL Hrvatska*, i rekao: "Marko, napiši nešto o tome kako su nastali *Quantum21.net* i *qLife*. Budući da su mi sve okolnosti poznate, smatram da priča odlično ukazuje koliko je vizija važna i snažna". Isprva nisam htio ni čuti. No, kad Šef inzistira... znate i sami... prostora za uzmak nema previše!

Sjeo sam stoga za svoje računalo i počeo pisati. Lijepo je to... prisjetiti se "davne prošlosti", razdoblja unazad deset i nešto više godina, kada sam se našao na životnoj prekretnici: trebam li nastaviti ili prekinuti započeti poslijediplomski studij menadžmenta obzirom da mi je u profesionalnoj karijeri tada sjajno išlo (s nepunih 27 godina promoviran sam u visoko pozicioniranog menadžera ugledne hrvatske korporacije). Nekako u isto vrijeme saznao sam za knjigu "čudnog naslova": *The Power of Dharmic Management*, koja me trenutno privukla. "Hm... ovo je nešto zanimljivo." Naslućivao sam što bi pojam "dharma" mogao značiti. Budući da sam u to doba, iako mlad, poznavao situaciju u mnogim hrvatskim poduzećima, naslov knjige učinio mi neobično zanimljivim i aktualnim. "Uspijem li dogurati do magistarskog rada volio bih baš tu knjigu postaviti 'kamenom temeljcem' mojeg znanstveno-istraživačkog projekta." Osjećao sam da se u njoj krije nešto važno, pa sam zato pokrenuo poznanstva "s one strane bare" kako bih je uspio nabaviti.

Nažalost, negativne vijesti stizale su jedna za drugom, nitko joj nije uspio ući u trag (iako to danas zvuči nevjerojatnim, prije 10 godina na Internetu se nije "baš sve" moglo pronaći). Mislio sam kako mi time Univerzum jasno poručuje da odustanem od daljnjeg

studiranja i posvetim se karijeri što mi nije, vjerujte, teško palo.

Kada sam na sve to već pomalo zaboravio, vođen znatiželjom i u društvu starih prijatelja, krenuo sam na putovanje u daleku Indiju. Ta zemlja oduvijek me privlačila, njena mističnost, tajanstvenost i mudrost, posebni ljudi od kojih čovjek svašta može naučiti. I tako, uživajući u predivnim krajolicima i atmosferi koja nas je pratila na putu, jednoga dana zašli smo u malo selo. Nakon što sam prtljagu odložio u hotelskoj sobi, gladan od putovanja pohitao sam niz stepenice na ulicu kako bih pronašao restoran. U tome sam bio neoprezan "zabivši" se u jednog gospodina kojeg sam srušio s nogu. Ispričao sam se, podigao ga i zatim... ostao u šoku! Pogađate, bio je to Jack Hawley, autor *Dharmic managementa*, glavom i bradom!

Kući sam se vratio s posvećenom knjigom u rukama i svim snagama opet prionuo učenju. Naposljetku, poruka Univerzuma bila je savršeno jasna. Ispite sam polagao kao na pokretnoj traci, a nova znanja do kojih sam pritom dolazio učinila su mi se nevjerojatno važna, aktualna i primjenjiva. Štoviše, suštinski neophodna za kvalitetno upravljanje organizacijama. *Vizija portala* te potom stručnog časopisa, koji će prenositi mudre ideje vodećih svjetskih mislilaca o liderstvu i menadžmentu ovdje u Hrvatskoj, na hrvatskom jeziku, polako je nastajala...

No, ta *vizija* bila je definitivno "prevelika" za mene, toliko da bih se dobrano uplašio svaki puta kada bi na nju pomislio. Stalno sam u sebi ponavljao: "Što si ti umišljaš, spojiti vodeće svjetske institucije, dobiti autorska prava, osigurati financiranje, prevođenje... a sve to bez ikakvog kapitala... bez ikakvih poznanstava... zaboravi! To je... jednostavno nemoguće!" Iako sam znao koliko je *vizija važna*, nisam se usuđivao pomisliti da bi se mogla realizirati.

Tri godine kasnije, Jack mi se javio i pozvao da ga posjetim u Indiji. Pristao sam, te smo se uskoro opet našli na istom mjestu. Danima

sam mu gorljivo pripovijedao o viziji i o tome kako "znam da je sjajna i potrebna" te da je istovremeno "neostvariva". Pomno me slušao, ništa ne govoreći. Zadnjeg dana, kada sam se spremao na povratak, prišao mi je i rekao: *Marko, u ovom svijetu ništa nije nemoguće... onima koji vjeruju u svoje vizije*. Pozdravili smo se nakon čega se okrenuo i otišao.

Zbog njegovih riječi naprosto sam poludio. Doslovce me doveo do ruba živčanog sloma. Kako jedna pametna, mudra osoba kojoj sam toliko vjerovao može izreći takvu glupost? "Sve je moguće!" Ma hajde? Nevjerojatno!

No, previše sam poštovao tog čovjeka koji me zadivio snagom svojeg bića da bih olako sve zaboravio. Po povratku u Hrvatsku, nakon dugih nesanah noći odlučio sam sve staviti na kocku, napustiti siguran i dobro plaćen posao samo kako bi dokazao Jacku da nije u pravu.

"Sad ću ti pokazati da pričaš gluposti... 'mudri' čovječe," razmišljao sam. Podnio sam otkaz, osnovao vlastitu tvrtku i krenuo.

Ostalo je... povijest. U skladu s vizijom, "svijet kao da se otvorio". Počeo sam upoznavati mnoge divne ljude, a oni su me zatim upoznivali s drugim divnim ljudima. Malo pomalo, mreža kontakata povećavala se i širila preko cijele planete. Na kraju, sve je ispalo jednostavno. Zaista, trebalo je samo *vjerovati viziji*.

Kasnije, duboko uronivši u tematiku liderstva i menadžmenta, spoznao sam kako priča o portalu *Quantum21.net* i stručnom časopisu *qLife* ni po čemu nije posebna. U tekstovima Petera Druckera, Margaret Wheatley, C.O. Scharmera, Charlesa Handya i drugih stručnjaka često se spominju slične priče poduzetnika koji su "uskладili sebe i svoju organizaciju s Onim što želi nastati u svijetu postavši tako 'silom prirode'". "Kada to postignete", piše u rezultatima velikog istraživanja provedenog u suradnji *McKinsey*, *Harvard Business Schoola* i MIT-a, "kao da se cijeli svijet pokrene kako bi se vizija ostvarila". Tada dolazi do paradoksalne situacija u kojoj pojedinac ili organizacija postaju u isto vrijeme "izraženo samosvjesni - jer znaju da su njihova djela doista značajna i duboko ponizni - jer osjećaju da to ne rade 'oni', već da nešto 'veće od njih samih' stvara samo po sebi".